

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. гр. Радомир , 12.0...21 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ в публично заседание на девети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря М.Д.М.
като разгледа докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № .2117301003. по описа за .21 година

Предявените искове са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ; чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ и чл. .6 ЗЗД.

В исковата молба ищецът ИВ. З. П. твърди, че е работил в ответното държавно горско стопанство за периода от . г. до .1г., като на основание сключен трудов договор № . г. изпълнявал длъжността „счетоводител - УЧР“, с място на работа ТП „ДГС З.“, работно време . часа и основно месечно трудово възнаграждение от 1100,00 лева и допълнително възнаграждение 1% на година. Трудовият договор бил сключен като такъв за определено време, със срок – .1 г. Със заповед № . г. трудовото правоотношение било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ - поради изтичане на уговорения срок.

Ищецът твърди, че заповед № . г. на директора на ТП „ДГС З.“ е незаконосъобразна, тъй като предвид длъжностната характеристика за длъжността „счетоводител – УЧР“, същността на тази длъжност, както и предвидените за нея задължения, сочели, че това не е длъжност с временен характер, тъй като на служителя били възложени изключително важни и отговорни дейности, които са от значение за предприятието и неговото нормално функциониране.

Освен това се излага и че сключването на срочен трудов договор за определено време е допустимо в две групи от случаи, уредени в чл. 6., ал. 3 и 4 КТ, като първата група включвала две хипотези – една с оглед видовете работи, за изпълнението на които се сключвали срочните трудови договори, а именно – временни, сезонни и краткотрайни, а втората хипотеза била приложима при сключване на срочни трудови договори независимо от естеството или характера на работата, с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или ликвидация предприятия. Втората група от случаи, при

които било допустимо сключване на срочни трудови договори за определено време била уредена в чл. 6., ал. 4 КТ, а именно за работи или дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, но се отнасят до основния предмет на дейност на работодателя, но само по изключение, което е дефинирано в § 1, т. . от ДР на КТ, като такова изключение било налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.

В разглеждания случай длъжността „счетоводител – УЧР“ съществувала и преди сключването на процесния трудов договор и продължила да съществува и след изтичането на срока му, същата не притежавала признаците на временна, сезонна или краткотрайна работа, а се касаело за такава с постоянен характер. Служителят бил задължен да участва в изготвянето на документи, част от които били необходими на предприятието в неговата дейност и след крайната дата на срочния трудов договор, като наред с това не били налице и причини, обуславящи срочността, съгласно чл. 6., ал. 4 КТ, вр. § 1, т. . от ДР на КТ, тъй като нито в трудовия договор, нито в длъжностната характеристика, били посочени обстоятелства, които да налагат извод, че служителят изпълнява работа, която имала временен характер.

Предвид изложеното, от съда се иска да постанови решение, с което да признае уволнението на ищеца за незаконно и да отмени заповед № . г. на директора на ТП „ДГС 3.“; на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ да го възстанови на длъжността „счетоводител - УЧР“, с място на работа ТП „ДГС 3.“ и на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ да осъди ответника да му заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа за периода от .1 г. до 02.06..21 г. в размер на 3559,50 лева (след допуснатото изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК), ведно със законната лихва върху същата сума, считано от датата на влизане в сила на решението до окончателното изплащане на сумата.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор, в който е оспорил исквете, като неоснователни и недоказани.

Ответникът не оспорва, че ищецът е работил ТП „ДГС 3.“ в посочения в исковата молба период като „счетоводител – УЧР“, както и че по силата на заповед № . г. на директора на ТП „ДГС 3.“ трудовото му правоотношение е било прекратено. Не оспорва и че трудовият договор е имал характеристиките на срочен такъв.

Твърди, че съгласно приложената по делото длъжностна характеристика, заеманата от ищеца длъжност не била съществена за цялостната дейност на предприятието, като изпълняваните задължения представлявали подпомагане работата на главния счетоводител, който от своя страна отговарял за цялостната дейност на предприятието, но работата на оперативния счетоводител не била съществена, без която предприятието да не можело да функционира. Наред с това работодателят разполагал с правото да прецени какъв да бъде трудовия договор и за какъв период, като в случая срочността на процесното трудово

правоотношение се определяла от потребността на предприятието от оперативен счетоводител за подпомагане дейността му по време на провеждане на процедури за възлагане на дърводобив, продажба на стояща дървесина на корен, обществени поръчки, изготвяне на финансов план за следващата година, подпомагане на главния счетоводител за приключване на финансовата година и извършване на контролна инвентаризация на наличните дълготрайни и нематериални активи, които дейности имали временен, сезонен характер и не били типични за целогодишната дейност на предприятието.

Ответникът оспорва и иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, с твърдения, че същият е неоснователен поради законосъобразността на заповедта за уволнение, а наред с това излага и твърдения, че ищецът би могъл да претендира обезщетение само за два месеца, а не за шест месеца, така, както е поискано с исковата молба.

С протоколно определение от о. с. з., проведено на 21.07.21 г., съдът е прекратил производството по делото в частта по предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, поради направено оттегляне на исковата претенция. Определението е влязло в сила на 29.07.21 г.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от представител по пълномощие – адв. И. И. от САК, който поддържа предявените искове и моли за уважаването им.

Ответникът, редовно призован, изпраща представител в съдебно заседание – юрк. И. Ангелова, която изразява становище за неоснователност на предявените искове, поради наличието на законовите предпоставки за прекратяване на трудовото правоотношение с ответника.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения по делото трудов договор № . от . г. е, че ищецът ИВ. З. П. е работил в Териториално поделение „ДГС 3.“ по трудово правоотношение на длъжност „счетоводител - УЧР“, при уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1000,00 лева, при .-часов работен ден, като трудовият договор е сключен за определено време с краен срок до .1 г.

С допълнително споразумение към трудовия договор от 30.10... г. е променено основното месечно трудово възнаграждение, получавано от ищеца, на 1100,00 лева месечно.

Със заповед № . г. на директора на ТП „ДГС 3.“ е прекратено трудовото правоотношение с ищеца И.П., на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ – поради изтичане на уговорения срок.

От представената по делото длъжностна характеристика за длъжността „счетоводител

- УЧР“ се установява, че сред основните задължения за така посочената длъжност са извършване на всички дейности, свързани с обработката на финансово – счетоводни документи по сметки, изготвяне на оборотни ведомости, извлечения и справки от аналитичните сметки, участие при изработването на тримесечни, шестмесечни и дванадесет месечни междинни баланси, както и годишния счетоводен баланс на стопанството, изчисляване и осчетоводяване на вноските за държавното обществено осигуряване, здравно осигуряване, данък общ доход и данък към общините, организиране разработването на разчетите за разходване на средствата за работни заплати и пр.

По делото е представена и длъжностна характеристика за длъжността „ръководител счетоводен отдел – главен счетоводител“.

Видно от представеното по делото заверено копие от трудовата книжка на ищеца е, че считано от 02.06..21 г. същият е започнал работа по трудово правоотношение при друг работодател на длъжността „счетоводител“.

От представените с отговора на исковата молба писмени доказателства се установява, че в структурното разписание на персонала в ТП „ДГС 3.“ към .1 г. и към 06.06..21 г. съществува една щатна бройка за „счетоводител – УЧР“.

По делото са представени също и Правилник за организацията и дейността на „Югозападно държавно предприятие“, както и фишове за получено от ищеца трудово възнаграждение за периода от м. септември .. г. до м. март .21 г.

По делото са представени и трудов договор от 11.12..06 г. и допълнително споразумение към него от 01.04..12 г., сключени между ТП „ДГС 3.“ и С.С.С., за длъжността „счетоводител – специалист човешки ресурси“, като трудовият договор е сключен за неопределено време.

Установеното от фактическа страна обуславя следните правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

Искът е предявен в двумесечния срок по чл. 35., ал. 1, т. 2 КТ, тъй като заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на ищеца на .1 г., а искът е предявен на 2..04..21 г.

Страните не спорят, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника за длъжността „счетоводител – УЧР“ в периода от . г. до .1 г., като трудовият договор е прекратен със заповед № . г. на директора на ТП „ДГС 3.“, на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ – поради изтичане на уговорения срок.

Основният спорен въпрос по делото е дали са били налице предпоставките за сключване на срочен трудов договор за заеманата до уволнението от ищеца длъжност, съответно за възможността договорът да бъде прекратен на основанията по чл. 325, ал. 1, т.

За да отговори на така посочения въпрос, настоящата инстанция съобрази съществуващата нормативна уредба и правната теория относно възможностите за сключването на срочни трудови договори и ги съпостави с характера на длъжността „счетоводител - УЧР“. Началното сключване на срочен трудов договор за определено време е допустимо в две групи от случаи, посочени съответно в чл. 6., ал. 3 и ал. 4 от КТ. Първата група съдържа три вида работи – временни, сезонни и краткотрайни. Временни са работите, които имат случаен и еднократен характер спрямо постоянния основен предмет на дейност на работодателя, който те подпомагат. Тяхната продължителност е от няколко дни до няколко месеца и се изчерпва с изпълнението им. Сезонни са работите, които зависят от годишното време, а краткотрайни са работите с епизодичен и кратък срок за изпълнение. Другата хипотеза е сключване на срочни договори с новопостъпващи работници или служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Втората група от случаи, при които може да се сключи срочен трудов договор, съгласно чл. 6., ал. 4 КТ, е за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, а се отнасят до основния предмет на дейност на работодателя. Това обаче е възможно само по изключение. Какво представлява изключението е посочено в § 1, т. . ДР на КТ. Според легалната дефиниция „изключение“ по смисъла на чл. 6., ал. 4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му (решение № 94/17.04..1. г. по гр. д. № 30.2 по описа за .17 г. на IV г. о., решение № 164/1..02..10 г. по гр. д. № 4656 по описа за .10 г. на I г. о., решение № 104/23.02..10 г. по гр. д. № 453 по описа за .09 г. на III г. о. на ВКС и пр.).

В настоящия случай процесното трудово правоотношение касае заемана от ищеца длъжност „счетоводител - УЧР“. От представената по делото длъжностна характеристика за така посочената длъжност и предвид основните задължения за длъжността се установява, че в случая не се касае за временна, сезонна или краткотрайна дейност. Счетоводното обслужване на кооперацията е свързано с основаната ѝ дейност и се осъществява перманентно.

Затова за длъжността „счетоводител - УЧР“ не може да се сключва срочен трудов договор на основание чл. 6., ал. 3 от КТ. Допустимо е да се сключи такъв договор по чл. 6., ал. 4 от КТ, но в такъв случай обстоятелствата, обосноваващи изключението по смисъла на § 1, т. . от ДР на КТ трябва да бъдат посочени в трудовия договор. Разпоредбата на чл. 6. КТ е императивна, поради което следва да се приеме за задължително изискването на § 1, т. . от ДР на КТ обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор. Видно от трудовия договор и допълнителното споразумение към него, в същия не е посочено наличието на „изключение“ по смисъла на § 1, т. . ДР на КТ, а и той е сключен за срок по-малък от една година, което предполага изрична молба на служителя (в която да е посочено, че същият желае сключването на договор за по-кратък срок),

предхождаща сключването на договора. Такава молба в трудовото досие на ищеца обаче липсва.

Съобразявайки всичко това, следва да се приеме, че процесният трудов договор на основание чл. 6., ал. 5 КТ се счита за сключен за неопределено време и на .1 г. работодателят незаконосъобразно го е прекратил едностранно на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ – изтичане на уговорения срок, без да съобрази, че това правоотношение е безсрочно и редът за прекратяването му не е този, поради което прекратяването му поради изтичане на срока е незаконосъобразно и трябва да бъде отменено на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ:

Предявеният осъдителен иск за заплащане на обезщетение за периода от .1 г. до 02.06..21 г. в размер на 3559,50 лева за претърпените от ищеца имуществени вреди за времето, през което е останал без работа, поради незаконно уволнение, е основателен. Съображенията за това са следните:

Атакуваното уволнение на ищеца е признато от съда за незаконно.

Видно от представеното по делото заверено копие на трудовата книжка на ищеца е, че той е започнал работа на друго място след прекратяване на трудовото му правоотношение с ответното горско стопанство, считано от 02.06..21 г.

Ответникът не оспорва размера на претендираното обезщетение, поради което искът следва да бъде уважен изцяло.

Върху главницата следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на влизане в сила на настоящото решение до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта, с която в полза на ищеца е присъдено обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

По разноските:

На основание чл. 7., ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото, а именно заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС – Радомир държавна такса в размер на 192,3. лева, от които 50 лева за иса по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 142,3. лева - за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на ИВ. З. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. ., извършено със заповед № 06-1 от .1 г. на директора на ТП „Държавно горско стопанство З.“, за **НЕЗАКОННО** и го **ОТМЕНЯ**.

ОСЪЖДА ТП „Държавно горско стопанство З.“, с ЕИК: ., със седалище и адрес на управление: гр. З., ул. „П.ш.“ № . **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. З. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . сумата 3559,50 лева (три хиляди петстотин петдесет и девет лева и петдесет стотинки), представляваща обезщетение поради оставане без работа в периода от .1 г. до 02.06..21 г. в резултат на незаконно то уволнение, извършено със заповед № . от .1 г. на директора на ТП „Държавно горско стопанство З.“, с която считано от .1 г. трудовият договор е прекратен, ведно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на настоящото решение до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ТП „Държавно горско стопанство З.“, с ЕИК: ., със седалище и адрес на управление: гр. З., ул. „П.ш.“ № . **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. З. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . сума в размер на 600,00 лева (шестстотин лева) – направени разноски по делото.

ОСЪЖДА ТП „Държавно горско стопанство З.“, с ЕИК: ., със седалище и адрес на управление: гр. З., ул. „П.ш.“ № . **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на РдРС сумата от 192,3. лева (сто деветдесет и два лева и тридесет и осем стотинки) – държавна такса в производството пред настоящата инстанция.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта, с която в полза на ищеца ИВ. З. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . е присъдено обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок, считано от 12.0...21 г.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____